

ALEX GRAFIX GALLERIA

Ajomäentie 18, Hämeenkoski
Kuvataidetta,
kirjoja

Kirja, josta puhutaan! JOHANNEKSEN PORSAA

2000-luvun kovin satiiri
20 euroa
postitse 30 euroa

SYNAPTORI

Viisastuminen - vaivalloista ja kivaa!

En ole populistisi. En kirjoita siitä mistä kansa tykkää, esimerkiksi Käärijästä. Tykkään siitä mikä on vaikeaa. Ensimmäinen Finlandia-palkittu kirja oli Erno Paasilinnan Yksinäisyys ja uhma. Yksin teen Synaptoreita. Uhmakaasti julkaisen kirjoja. Viisastuminenkaan ei ole kansan suosiossa. Silti!

Jokainen voi viisastua

Ihmisen ei tarvitse olla älykäs kyetäkseen viisastumaan. Älypää saattaa sotkeutua mutkikkaisiin ajatuksiinsa. Kohtalaisen tyhmä voi tunnistaa tärkeimmät asiat, ja niissä pitäytyessään hän on viisas. Tyhmän ja tollon erottaa siitä, että tyhmä ei heti ymmärrä kaikkea, mutta tollo ei pysty muuttamaan ajatteluaan.

Merkitystä on tavoitteilla. Tahtooko ihminen viisastua? Haluaako pysyä tyhmänä?

Valintojen vaikutus

Viisastuminen on hidasta. Siihen kuuluu koko elinikä. Sen vuoksi entisaikoina arvostettiin vanhuksia. Heidän viisautensa oli väestön elinehto.

Ihmisen aika on rajallista. Jos käyttää suuren osan ajasta tyhjän viihteen parissa, viisastumiselle ei yksinkertaisesti jää aikaa. Viihde syrjäyttää katalyyttisen keskustelun, kun riidellään UMK:n voittajasta.

Lukiessakin on tehtävä valintoja. Otsikot herättävät uteliaisuuden. Kun viisastuva lukija huomaa sisällön tyhjyyden, hän katkaisee lukemisen ja siirtyy toiseen tekstiin. Valikoimaa riittää.

Rajaamisen taito

Aktiivista ihmistä houkutelaa osallistumaan vaikka mihin. Helposti voi kertyä 10 hanketta, ja yhdestäkään ei tule valmista.

Tärkeintä ei aina ole se, mitä tekee, vaan mitä ei tee. Tehtävien kesken jäämisestä ei opi... muuta kuin että (toivottavasti) oppii rajaamaan tekemisiään ja keskittymään yhteen asiaan kerralla. Sen vie päätökseen.

Kun onkija saa kalan, vie sen kotiin ja perkaa, se on hyvä juttu? Se ei ole mitään. Voissa paistettuna se on arvokas. - Tuon vertauksen kirjoittaminen tähän on esimerkki rajaamisen puutteesta.

Sisu ja oivallukset

Jos viisastuminen olisi helpompaa, kaikki olisivat viisaita. Viisastumisen poluilta ihminen harhaantuu monta kertaa, ja välillä jumittuu ryteikköön: "Ei tule mitään! Tyhmiä virheitä teen aina uudestaan." Jos tämän sanoo itselle, pääsee oikealle tielle. Ilman ongelman määrittelyä ei voi ongelmaa poistaa. Siusa tarvitaan. Luovuttaja ei

pääse perille.

Oivallukset ovat viisastumisen suola. Oivalluksien ilmestymiseen oppii luottamaan. Kun antaa itselle vaikean tehtävän, se jää mieleen muhimaan, vaivaamaan. Ja sitten! Kuin yön pimeydessä välähtäisi salama, joka valaisee tienoon. Se on oivallus! Kaikki näkyy kirkkaana. Nyt mä tajuun!

Kokemus on verrattoman ihana ja saa toivomaan uusia oivalluksia. Kun suo niille mahdollisuuden, niitä tulee, ja pääsee viisastumisen kierteseen. Hauskaa ja mielenkiintoista riittää.

Nuoren omenapuun kohtalo viisastuttaa

Synaptori nro 1/2024 sisältö

Jos Alex Grafix Galleria ei ole tuttu, tule käymään!
sivu 2

Aurinko armas antaa sähköä
sivu 3

Taiteen tekijä ja kokija
sivu 4

Muovia, perkele!
sivu 5

Tehtaillaan tauteja
sivu 6

Katalysoiva puhe on yhteistyölle herkkua
sivu 7

Jyrki Joensuun kirjojen ostaminen
sivu 8

Jyrki Joensuu

Postiosoite
jyrki.joensuu@jkoensuu.fi

Jos Alex Grafix Galleria ei ole tuttu, tule käymään!

Jos olet vakivieras, tule uudestaan! Näyttelyt ja miljööt muuttuvat

Kaksi Alex Grafix Galleriaa Hämeenkoskella Kirjoja ja kuvataidetta

Alex Grafix Galleria, Ajomäentie 18
Näyttelytilat Aqua, Tinto, Mezzo ja Riva
Valikoima vaihtelee, kirjamyynti itsepalveluna
Avoinna joka päivä klo 10 – 20.

Alex Grafix Galleria, Keskustie 25
Keskuspankissa kuvanäyttelyt ja Jyrki Joensuun kirjat
Elävä ihminen paikalla ti - pe klo 14 - 18, la 14 - 16

Synaptori - tietoa ja iloa

Kirjoihin tutustut Synaptorin numerossa 7/2023, sivut 4, 5, 6 ja 9.

https://www.synaptori.com/wp-content/uploads/2023/12/synaptori7_2023_netti.pdf

Synaptoreiden arkisto: mielenkiintoisten juttujen aarrearkku alkaen 2019.

Googleta Synaptori, avaa arkisto. Lue ilmaiseksi ja sitoutumatta, ilman salasanoja ja käyttäjätunnuksia.

Tinto ja Aqua ovat samanlaiset. Molemmissa 12,4 metriä seinätalaa kuville.

Rivassa kirjoja, kehystettyjä pikkukuvia, vaikka lahjaksi.

Mezzo. Talvella klapeja, kesällä kuvia. 13 metriä seinää.

Aquassa istahtadat 140-vuotiaalle tuolille. Ikkunasta näkyy Tinto.

Aleksi Joensuu virka-asussaan Aquan edustalla.

Aurinko armas antaa sähköä

Talo on lämmitetty aurinkoenergialla 40 vuotta. Kesällä energian hankinta on vaivatonta. Aurinko porottaa kuten miljoona vuotta sitten.

Aurinkoenergian muotoja
Talvella neljä lämmitintä hyödyntää aurinkoenergiaa: kiuas, liesi, kakluuni ja Iso Uuni. Polttopuihin sitoutunut energia lämmittää puiden palaessa ja hiilidioksidi palautuu luonnon kiertokulkuun. Tuhkat heitetään kasvavien puiden ravinteeksi.

1990-luvulla suoraa sähkölämmitystä markkinoitiin tarkkokaasti. Uskoimme kuin sähköauton ostajat nykyisin. Varauduimme kuitenkin puulämmityksellä.

Polttopuuta Suomessa riittää pientalojen uuneihin. Lahonnut laiturii purettiin ja annettiin puiden kuivua. Sauna lämmitettiin monta kertaa.

Häkäpönttöjen aika uudestaan?

Jos historia toistaa itseään, näemme vielä häkäpönttöjä

yhä useamman sähköauton takapaksissa. Häkäpöntöt ovat kevyitä ja niiden valmistaminen on ympäristöystävällistä. Häkäpönttöauton vauhdin hiipussa matkailaiset pysähtyvät repimään energiaa lähimmästä pusikosta.

1900-luvulla häkäpönttöauto pysäytettiin jyrkkää ylämäkeä lähestyttäessä. Piti kerätä häkää nousua varten. Se oli elämää luonnon ehdoilla. 2020-luvulla pysähdytään lataamaan akkua.

Sähköä omalta katolta

Aurinkopaneelien teho on kasvanut. Paneelien tuottamalla sähköllä voi talvipäivänä keittää kahvit. Kirkkaana kesäpäivänä sähköä pursuaa myytäväksi.

Paneelit asennettiin yhdessä päivässä. Lumi ja pakkanen eivät estäneet, kun kovat kundit tulivat hommiin.

Aamulla pakkasta ja tuiskua.

Kolme miestä tuli töihin.

Illalla paneelit olivat katolla. Alettiin odottaa auringon nousua.

Energia talteen. Edesmennyt laiturii pätkitään saunapuiksi.

Taiteen tekijä ja kokija

Musiikkineuvos Teppo Salakan pohdinta taideteoksen tekijän ja tulkinnan suhteesta sai miettimään. Sävelteos on täsmällisemmin tekijän määriteltävä kuin kirjoitus, kuvataiteesta puhumattakaan.

Kirjoittajana ajattelen, miten tekstini muotoutuu lukijan mielessä.

Tekijä, esittäjä, kokija

Taideteoksen luo kolme ihmistä: tekijä, esittäjä ja vastaanottaja. He toimivat persoonallisuutensa ja asenteidensa mukaan.

Taideteos on olemassa vaikuttaessaan ihmisiin. Se tarvitsee yleisön, kokijan, vastaanottajan.

Kirja, mestariteos on pelkästään nippu paperia, jos kukaan ei sitä lue. Sävellys on pallerointia ja viivoja paperilla, jos sitä ei esitetä ihmisten kuultavaksi.

Vaativa säveltäjä ei salli soittajien tehdä muutoksia teokseensa, jonka lukuisat yksityiskohdat hän määrittelee nuoteissa. Tempon ja äänenvoimakkuudet hän ohjeistaa. Soittajat toteuttavat kiltisti sen, mitä nuotteihin on kirjoitettu.

Teknisesti lienee nykyään mahdollista lykätä nuotit laitteeseen, supersoittorasiaan joka tekoälykkäästi päästelee kuuluville oikeat äänet. Jos kirja toimisi samoin mekaanisesti, vaikutus olisi yhdenlainen. Mutta fiksu kirjoittaja laatii tekstin epämääräiseksi, jotta lukijan mielikuvitus tuottaa omia tulkintoja. Lukija kirjoittaa osan teoksesta.

Lukijan rooli

Olof Lagercrantz Lukemisen ja kirjoittamisen taidossa korosti, että tärkeimmät asiat ilmaistaan rivien väleissä, sanoissa ja lauseissa, joita ei ole kirjoitettu. Niiden puuttuminen herättää lukijan luovuuden. Se on älyllistä viihdettä.

Päinvastaista linjaa edustaa kirjallisuusekspertti Laura Lindstedt, joka sai Finlandia-palkinnon Oneiron-teoksellaan. Lukijan alistamisen halun hän paljasti Helsingin

Katseen vetää puoleensa kaksi ihmistä, jotka seisovat sillalla. Mutta silta ei vie mistään minnekään. Miksi silta on olemassa?

Se on tarpeellinen vain noille kahdelle. Mikä se silloin on? Yhteinen kieli? Rakkaus? En tiedä, enkä saa enempää häiritä katsojien omia ajatuksia.

Tärkeää on pysähtyä kuvaa katselemaan. Muuten ajatukset eivät saa tilaa.

Sanomien esseessä rusikoitessaan äänikirjan. Sen taltiointivaksi lukeva voi painottaa väärää sanaa!

Tosi on, että äänen sävyt ja pienet tauot muuttavat merkityksiä, ja sitä Lindstedt ei hyväksy. Hän suo kokijalle vapautta nollan verran asteikolla 0-10.

Tulkinnat kuvataiteessa

Kuvateos on vastaanottajan, katsojan tulkittavissa. Vapaus huipentuu, koska kokija ei ole oikeassa eikä väärässä. Jokainen muodostaa kuvasta omat yksilölliset arvionsa. Yhden ”kamala” voi olla toiselle ”ihana”. Katsojan vapaus on 10 asteikolla 0-10.

Aleksin kanssa pidimme

Alex Grafix Galleriassa yleisötilaisuuksia Kuvateosten huomaavaisesta tarkastelusta. Näytimme kuvia ja hokuttelimme osallistujat kertomaan vaikutelmistaan. Oivallusten erot olivat ällistyttäviä. Sellainen on tapaus – kuvataiteen vapaus.

Musiikin esittäjä ja kuulija

Perfektionistit kinastelevat sävelteoksen esityksen oikeasta pituudesta. Mikä on taidetta ja mikä matematiikka? Tempolla on merkitystä, mutta kuka on päättävä styranki?

Musiikki on abstraktia, mukamas. Jokainen musiikkia kuunnellessa tunteiden

valtaan joutunut ihminen tietää, että siitä on abstrakti kaukana!

Nuorena soitin pianolla Abschied am Klavier, jäähyväiset pianolle, jonka Beethovenin tiettävästi sävelsi kuurona.

Nyt kuurona takeltelen soittaessa. Mutta tiedän miltä se kuulostaisi, jos kuulisin.

Toisen osan nousu-lasku-sävelkuluissa (ta-diida-dada-daa) kuvittelen säveltäjän hyvästelevän rakkaan soittimensa, jonka ääni on häneltä kadonnut.

Musiikissakin tulkintojen pitäisi olla vapaita. Taideteoksen luo lopulta näkijä, lukija ja kuulija. Kanssani saa vapaasti olla eri mieltä.

Muovia, perkele!

Oberstdorffissa 1987 hiihtäjä Marjo Matikainen karjaisi: - Havuja, perkele!

Suomessa 2024 kuullaan kansalaisten huudahduksia: - Muovia, perkele!

Kansalaiset toivovat muovit hornan tuuttiin, ja käyttävät niitä yhä enemmän. Tiede-lehdessä 2/2024 Hannu Pesonen kirjoitti muovista artikkelin, joka kannattaa lukea.

Muovia, perkele!

Talviaamuna autoilija putsaa tuulilasia. Raks! Uusi raaputusväline katkeaa: - Muovia, perkele!

Kaupassa hän ostaa kaksi pullaa läpinäkyvässä muovipakkauksessa. Kotona pullat syödään ja huomataan, että roskapussi on jo täytynyt muovipakkauksesta, jota ei saa lytätäkseen. Pullapakkaus täyttää uuden roskapussin. - Muovia, perkele!

Kesällä puutarhassa kas- telu tyrehtyy letkuliittimen irrotessa. - Muovia!

Muovi muovautuu ja pysyy

Muovin valmistuksessa molekyylit muuttuvat ketjuiksi ja massaksi. Mörjästä tehdään kovia ja pehmeitä esineitä, jäykkiä ja joustavia, kaikenlaisia, miljoonia tuotteita.

Yhteistä muoveille ovat hapertuminen ja pirullinen pysyvyys. Muovi ei ruostu eikä mätäne. Muovit ovat kelvottomia kestävään käyttöön ja haitallista jätettä.

Muovit hajoavat muruiksi,

mikromuoviksi. Niitä löytyy kaikkialta, ihmisistä, jääkarhuista ja pingviineistä. Kuvat Intiassa mereen kaadetuista jätemassoista ovat kammottavia. Romanian idyllisellä syrjäseudulla näimme järven: - Katso! Suuria lumpeenkuk- kia! Erehdys. Vedessä kellui muovipulloja.

Mitä kuluttaja mahtaa?

Kuluttaja on kuulemma kuningas. Muovien välttämiseen motivoituu, kun ajattelee sen lajittelun kiemuroita. Jätehuolto on tehotonta: Suuret jäteautot kuljettavat ilmaa käytetyissä muovipakkauksissa! Tanner tärisee, pakokaasut leviävät, ja kyydissä on tyhjä!

Paperipusseja muisteleva kuluttaja jättää muoviset pul- lapakkaukset hyllylle. Hän käyttää muovikassit moneen kertaan. Perunasalaattipurkin hän hyödyntää pakastusrasia- na. Hän ei ikinä osta muovisia kertakäyttövälineitä, eikä syö roskaruokabaareissa.

Kestävää kehitystä suosi- va kuluttaja ostaa kestäviä käyttöesineitä. Metalli ja keramiikka kestävät. Maail- massa käytetään muovia 600 miljoonaa tonnia vuodessa. Tonni on tuhat, ja tuhat mil- joonaa on miljardi. On se, vaikka Suomen edellinen hallitus ei sitä tiennyt.

Muovin kierrätys on mut- kikasta. Kun on vaikea tietää mikä muovilaatu sopii kierrätykseen, sekajätteeseen menee kaikki. Hyvästit kier- rätyksen jalolle aatteelle.

Roskapussi ylitäynnä tyhjä.

Ei pysy letku liittimessä.

Kuka korjaa tämänkin?

Kertakäyttöraappa. Ei sovi kierrätykseen.

Huoltomies, korjaamaan!

Tehtailaan tauteja

Vuonna 2019 yli diagnostiikka oli aiheena valtakunnallisessa Terveysfoorumissa. Priorisointiakin varovasti sivuttiin. Priorisointi sairaanhoidossa on kuuma peruna, jota kukaan ei tohdi pitää hyppysissään.

Terveysfoorumista kirjoitin Synaptorissa 4/2019: ”Jos yli diagnostiikkaa ja ylihoitamista ei harrastettaisi nykyisessä laajuudessa, Suomessa ei olisi sairaanhoidon kustannuskriisiä eikä lääkeripulaa.”

Diagnoosit överiksi

Yli diagnostiikka tarkoittaa oireiden tulkitsemista taudiksi, jota ei oikeasti ole. Se voi olla harmitonta hössötystä, mutta resursseja tuhlaantuu. Yksilön ylenmääräinen tutkiminen synnyttää ahdistuneisuutta. Vaaralliset lisätutkimukset aiheuttavat potilaan vammautumisen tai kuoleman.

Iris Pasternack teki yli diagnostiikasta kirjan Tautitehdas, Atena 2015. Sitä lukiessa ajattelin: Rohkeaa! Tärkeä teos herättää laajasti huomiota ja vaikuttaa. Kissan viikset!

Soteuudistus

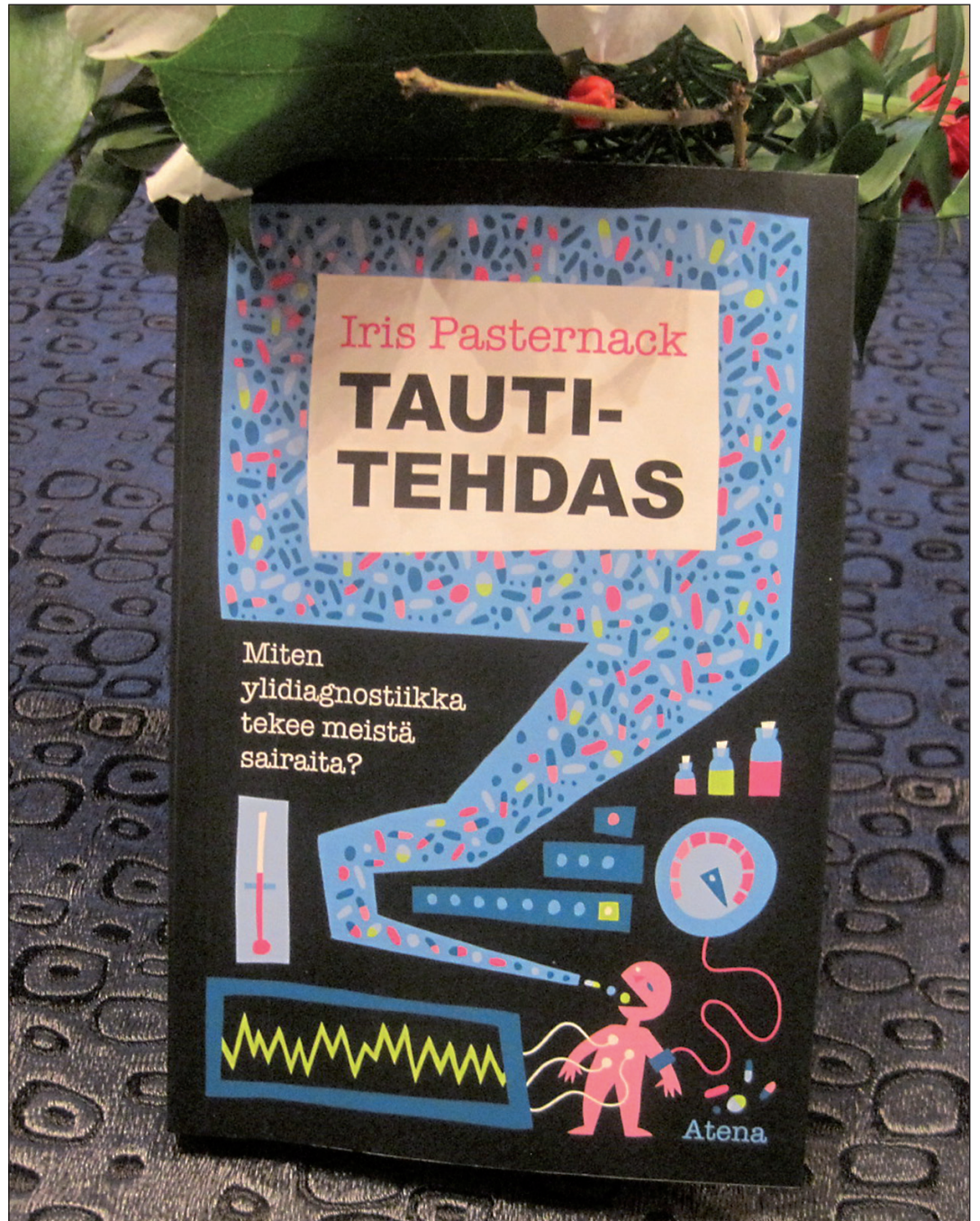
Sairaanhoidossa toimin 50 vuotta, ja 30 vuotta kunnallisissa luottamustehtävissä.

Minut valittiin äänivyöryllä aluevaltuustoon, jonka varapuheenjohtajana sain läsnäolo-oikeuden aluehallituksessa. Selvisi, että tekeillä on hallinnollinen muutos, joka ei poista tautitehtaiden problematiikkaa.

Kuuloni huonontui vaikeasti, ja koronatulehduksesta jäi long covid. Jouduin eroamaan kaikista luottamustehtävistä. En kaivannut palkkioita 7000 eur/vuosi.

Tautitehdas porskuttaa

Luin uudestaan Pasternackin Tautitehtaan. Mikä on muuttunut 7-8 vuodessa? Tautitehtaan kritiikki on

Tautitehdas julistaa lääketieteen etiikkaa ja rehellisyyttä. Kirjoja myydään Antikvariaateissa muutamalla eurolla.

yhtä ajankohtaista kuin kirjan ilmestyessä.

Sairaanhoitojärjestelmää ei ole johdettu 30 vuoteen Lääkintöhallituksen lakkautamisen jälkeen. Kaikkea on myllätty. Poliitikkojen asiantuntemus on heikkoa ja intressit ristiriitaisia.

Vallitsee epäsuhta palveluiden tarjonnan ja todellisten tarpeiden välillä. Turhuuksia markkinoidaan häikäilemättömästi, ja sairaanhoidon ydinsektoreilla on puute välttämättömästä. Tilanne on

eettisesti kestämaton.

Työterveyshuollosta tautitehdas

Ihmisten todellisten tarpeiden tyydyttämistä tärkeämpää on bisnes. Toimivia terveyskeskuksia hävitettiin. Voittoa tavoittelevat firmat Terveystalo, Mehiläinen ja Pihlajalinna kahmivat palveluita hoteisiinsa.

Työterveyshuoltoa paisuttamalla terveysjätit haalivat henkilökuntaa. Syntyi irvo-

kas tilanne: julkinen sektori ostaa kalliisti työvoimaa yksityisiltä, jotka ovat aiheuttaneet julkisen sektorin henkilöstöpulan.

Yli diagnostiikka ja ylihoitaminen ovat bisneshenkisten terveysfirmojen herkkua. Niiden kassakoneet kilisevät sitä hurjemmin mitä enemmän myydään palveluita. Iltapäivälehdet markkinoivat yli diagnostiikkaa pelottelu-uutisilla, ja poliitikot kohauttelevat olkapäitään.

Katalysoiva puhe on yhteistyölle herkkua

Muuan tuttu puhui paljon, hyvin paljon, ja aina piittaamatta kuulijan kiinnostuksesta. Omat puheenvuoroni jäivät puuttumaan. Hän katalysoi ajattelemaan puheen merkitystä muille kuin itselle.

Hallintotieteiden professori emeritus Risto Harisalo kertoo kirjassa Katalysoiva puhe vaikuttavasta puhumisesta.

Katalyytti saa kemiallisen reaktion tapahtumaan. Katalyyttinen on mahdollistava, vauhdittava. Harisalon kirja katalysoi minua, joka olen allerginen paskanjauhannalle ja puheille, jotka eivät ole edes sitä.

Katalyyttinen perheparlamentti

Kun neljä lastamme olivat kouluikäisiä, järjestimme keittiön pöydän ympärillä kokouksia, joissa käsiteltiin perheen yhteisiä asioita. Noudatimme oikeita kokouskäytäntöjä. Vastikään löysin vanhan pöytäkirjan, jossa dokumentoitiin päätöksiä perheyrittämme tulevaisuudesta.

Puolisoni kanssa olemme puhuneet ja kuunnelleet 50 vuotta vähintään tunnin päivässä. Sen ansiosta pysyimme yhdessä, ja yrityksemme

eivät menneet konkurssiin. Alistamalla ja sotimalla yhteiset hankkeet eivät näet menesty.

Päätökset politiikassa

Olen toiminut jäsenenä ja puheenjohtajana kymmenissä luottamuselimissä, viimeksi hyvinvointialueen valtuustossa ja hallituksessa.

1990-luvulla kuntayhtymäkokouksen puheenjohtajana katalysoin osallistujat valittamaan lääninoikeuteen. Voitin. Saatiin aikaan parhaiten toimiva terveyskeskus Suomessa.

Katalysoivalle puheelle on tarvetta yhteiskunnallisen päätöksenteon kaikissa vaiheissa. Mutta politiikassa sitä ei harrasteta. Se veisi herkut poliitikkojen suusta, esimerkiksi narsismissa rypemisen riemun.

Soteuudistus meni pieleen, kun ideologiat tyrmasivät pragmaattisuuden.

Harisalon kirjaan keskittymistä häiritsivät muisteluni todellisuudesta, jossa katalysoiva puhe olisi pelastanut pahoilta virheiltiltä. Oi jospa politiikassa (Ay myös) touhuavat typerykset lukisivat ajatuksella tämän kirjan.

Kirja on saarna älyllisen ajattelun ja tuloksellisen päättämisen puolesta. Puhe on asioiden edistämisessä tärkeä väline.

Hitaasti lukemalla hyvä tulee

Hyvä kirja. Ajattelun luettava. Lukijan täytyy sallia itsensä vaikuttuvan; muuten kirja menee hukkaan.

Objektiivisuuden nimissä: Kirjan taitto voisi olla lukijaystävällisempi. Hailakka fontti ja pitkät rivit hyppiivät silmissä, jos lukijalla on tapana lukea koko rivi kerralla. Pehmeäkantinen kirja on hankala pitää auki. Tutkimustuloksia olisi voinut tiivistää, kun kirjoitetaan maallikoille.

Yhteys tieteelliseen ajatteluun ilmenee alkusivuilla. Antiikin retoriikka muistuttaa tietämisen rakenteesta, joka on pyramidi. Kaikki rakentuu historialliselle perustalle. Tieteen saavutukset eivät synny leijaillen tyhjyydessä. Nerokas Einstein ei keksinyt teoriaansa ypyksin. Hän tarvitsi kaiken aikaisemman tiedon ja katalysoivia keskusteluja älykkäiden kavereiden kanssa.

Katalysoiva puhe kannattaa lukea hitaasti. Omiin kokemuksiin peilaaminen syventää ymmärtämistä, ja ehkä ärsyttää. On näet kestävä ahdistus, jonka aiheuttaa ”Siitä puhe mistä’ puute”.

Kirjakaupassa pehmeäkantinen, 144 s hinta 54 euroa.

Jyrki Joensuun kirjojen ostaminen

En koe itseäni vanhuuden rasittamaksi 75-vuotiaana. Vanhana elämä on helpompaa kuin koskaan. Enää en aja moottoripyörällä ympäri Eurooppaa. Eikä tarvitse jahdata tyttöystäviä, kun on vakituinen kumppani 1969 alkaen.

Maalaiskylässä joillekin vanhoille isännille on mahdollonta jättäytyä aktiivisesta elämästä. He kaahaavat pelloilla leikkuupuimurilla ja raitilla traktorilla. Aktiivisten vanhojen emäntien toimeliaisuus ilmenee tuvan seinien sisäpuolella.

Jotkut eivät jää keinutuihin katselemaan televisiosta vanhoja suomi-filmejä. Tunnuslause: Elämistä ei pidä lopettaa, jos se ei ole ihan välttämätöntä (esimerkiksi silloin kun kuolee).

Tää on viimeinen taisto

Olen pärjännyt tietokirjailijana ja lääkärinä. Kaunokirjailijana kaupallinen menestys on surkea. Pitää myöntää A. Ahlquistia lainaten olevani mitätön tuhartaja. Mutta fiksut, kirjallisuutta lukeneet ihmiset ovat toista mieltä Janne Valkeeniemestä. ”Paras lukemani kirja”.

Kirjallisuusarvostelijat eivät ole lukeneet kirjaani, koska en kuulu nomenklatuuraan. Hallitsevat kirjakaupat eivät ota kirjojani hyllylle. En luovuta. Tää on viimeinen taisto. Sen voitettuani menen hyvillä mielin hautaan.

Kirjabisneksessä tärkeintä ei ole se, onko kirja hyvä vai huono, tai onko sillä tärkeä sisältö, herättävä sanoma. Pääasia on kirjan myynnistä kustantajan saama raha.

On muoti-ilmioitä, joihin kirjan sisällön täytyy sopia, kuten homot, lesbot, vanhempiansa sorsimat lapset, ja kaikki muu ruikuttaminen.

Kovia kokenut Janne Valkeeniemi kärsii, mutta traaginen sankari ei ruikuta.

Postimyynti

Kirjat tilataan sähköpostilla osoitteesta tilaukset@jkjoensuu.fi. Tilaaaja saa vahvistuksen.

Kirja tulee postissa. Lähe-tyksessä ovat tiedot maksamista varten.

Yksinkertaisempaa ei ole. Ostaja ei ota riskiä.

Myynti Alex Grafix

Galleriassa ja Tietokonenukkassa

Rahaa tai luottokorttia ei käytetä.

Ostaja saa kirjan ja tiedot maksamista varten. Hän maksaa, kun jaksaa.

Suurin osa suomalaisista on luotettavia.

Jyrki Joensuu
Kirjailija
Yleislääketieteen
ja psykiatrian
erikoislääkäri

Teneriffan kissat

Teksti Jyrki Joensuu
Kuvat Aleks Joensuu

Maitoa saa lehmästä
Vettä virtaa hanasta
Bottasta tulee telkkarista
Kaikkea muuta saa joka puolelta

Aikuisten kuvitettu satu,
parodia, satiiri, sci-fi
Vailla malleja, ilman esikuvia,
mahdoton jäljitellä, ainutlaatuinen

Teneriffan kissat

Teksti Jyrki Joensuu, kuvat Aleks Joensuu
160 sivua, 170 kuvaa,
kustantaja J&K Joensuu Oy 2020

Alex Grafix Galleria 30 euroa

Keskustie 15, 16800 Hämeenkoski
ke - to - pe klo 16-18

Kissat postitse 30 euroa.
Tilaus jyrki.joensuu@jkjoensuu.fi

Kissat hyvään kotiin!